

μίαν μνείξι ποιοῦσι τοιούτου τινὸς κινήματος, ὥστε ἐ-
πιτρέπεται γὰρ τὸ θεωρήσωμεν ὡς ἀνυπόστατον.

“Από βορρά σημειού μας έρχεται τὸ φῶς,», είπε ποτε ὁ Βολτάριος, ἐγραιματών τὰς φυλομόνους διαβήσεις τῆς αὐτοκρατείρας τῆς *Ρωσίας Αλεξανδρίνης*. «Ολόγονοι μάον ἀ μεταπέφυτις την ἔνοιαν τῆς φράσεως ταῦτα, δημάσταν νότιανον τὸν αὐτὸν ἐπανομόν τὸν σημειούν θεωρούντα τῆς ἡμέρας ἐκείνης αὐτοκρατορίας την σηστέτρα. Τῷ δινὶ, ὃ ἀπέλαυτος μονάρχης ὅστις εἶναι ἦν καρόψη τοῦ θνους του, δὲλλοι αὐτῷ, οὗτος εἰπεῖν, τὸ θνος, σύντονος ήθελητος δὲν ἀνταργούσει μάλιστας φρασμούς ἢ τους πιεμένους ὑπὸ τῆς ἀνθεπόντης ἀδυνατίας, ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς θρόνους ἀναβάσεως του ἐδεῖξε πρὸς τὰς νεανικανὰς θεορίας σέβας, ὅπερ δημάσταν νὰ προταθῇ ὡς ὑπογραμμός μητρόσεως εἰς πολλοὺς τῶν συγταγματικῶν φασιλῶν. Κληρονόμοι πάρα τοῦ πατρός του πολέμου καταστρεπτικού, καὶ ἡ πρώτη αὐτοῦ πρᾶξης εἶναι νότιαλλάζουσα τούς υπέρτατους του τῆς βαρύτατας τοῦ πατριτικού μαστιζόντων ὑπὲρ τῆς ἀνθρώπιτοτος πάσαν ἀποτυπωμένη φιλοδέσποια. Ἀλλ᾽ ἡ *Ρωσία* δὲν ἐπασχεῖν ὑπὸ μονον τῶν πεπηγόν του τούτου, δὲλλοι καὶ ὑπὸ γαγράρης ἐμπλευρούστηκαν εἰς αὐτὴν τὰ ἔνστοβα. Δέ! ὑπὸ διατάρατος ἀποδεῖται τοῦ εἰευθερών εἰς ἐκαπούμια σύνδρομον, οἵτινος ἕκπιτον ὡς κτήνη ὑπὸ την μάστιγα τῶν δεστοτῶν των Δυσαρεστῶν τους εἴγενες, «δὲλλοι λαβόμενοι τὸν ὄντεκτωμόν τουσφανῶν τῆς ὑπεροφυμίας. Καταργών ἀρχαῖς προλήψεις, ἀπὸ μεταφρύμοντος προχρόνων εἰς μεταφρύμοντον, ἔξ-
απτεῖ εἰς τὰ νεανικομένας καρδίας τῶν ὑπέρτων του τοῦ ἐρδοῦ τῆς εἰευθερίας ἴστανθρα, καὶ τὸ θνος, δὲν ὅποντος ἐφαίνετο κῶν την μηχανικήν ἐκείνην. Κατὰ τῆς ὁγκότης ὑπὸ την ἥρδον του τοιμένου, στημένον σκέπτεται, συντετηρεῖ, ἔχει θελητόν. Δέν ἀπέλειται λίσω πολὺ ὁ καρδὸς καθ' ὃν θειόμενον ἐν *Ρωσίᾳ* πράσματα τὰ ἀποιαὶ σύτε κανὸν ὡς ὄντερα βάλτοντας τὰς νότιαλογούσην ὑπὸ τὸν αὐτοκράτορα Νικολάου. Οὔτε ἔρθοντας τοι τελευταῖα προσκόμια, δέν τον θνος συνειδήση ὀπωστούν εἰς τὴν γῆν ταύτη την πολιτικῶν θητείαν, δὲν είναι τοιμήρων νὰ προδώμωνται. Ή! Αλεξανδρός β' δὲν θειάστησεν τὴν κορωνίδα εἰς τὸ μάνσαρμοντούς ἔργοντου διὰ τῆς συγκροτήσεως θνωκής ἀντίπροσωπελα.

Αφορμήν εἰς τάς μνωτέρα σταύρους μαζί έδωκε νέον τραπεζίδιον δείγμα τῆς γενναιοφρόσυνῆς τοῦ 'Αλεξανδρού. Κατά τὴν ἑπτάτην ἐρχότη τῶν γενεθλίων του, ἐνεψυχήθη μαζίλον δὲν εἶναι βασιλεὺς τῆς Πολονίας ἢ Ἀντονίος πατέρης τῆς 'Ρωσίας, καὶ ἐπεισός καὶ πάλιν νὰ ἀπόδειπνη τάς πόρες τὸν διατυπήκεινον τόπον ἀμάδειον μαζίστειον. Διὰ διατάγματος αὐτοκρατορικού παρεχωρήθη ἀμυντιστία εἰς μέρη ἀριθμὸν ἐκ τῶν κατὰ τὰ λευκάτα συμβάντα σχετικοπέρθων, μεταξύ τῶν δύο πόλων ἀναφέρομεν μόνον τὸν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενον ἀρχιεπίσκοπον Βια-λοβεσκόνιον καὶ τὸ μέλον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Οὐ-δεμίας ἀμφιβολίας δὲν ἡ ἐπεισόδια αυτῆν, εἶναι τὸ προσ-μόν νέον παραχρήσοντας, τάς δύοις κακούτοις σήμερον δυνατάς ἡ ὑποταγή τοῦ τόπου, δὲ ὁν νὰ συνθεθῇ οὐχί πλέον διὰ τῶν δεσμῶν τῆς βίας, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀρρή-πονων δημιουργιῶν τῆς εὐηγνωμοσύνης ἡ Πολονία μετὰ τῆς μητροπόλεως. Ο φιλέσινθερος εὐφωνιακὸς τύπος φρονεῖ δὲν ἔτι τὴν διανοία τοῦ 'Αλεξανδρού Β' εἶναι ἀπόφεασμά-νη καὶ παραχρήσης τοῦ συντάγματος καὶ η σύντα-ση δινήσιαλείας ἡ Πολονία.

Αἱ ἐκ 'Ρούμης καὶ Παρισίων ἐπιστολαὶ ἀναφέρουσιν δῆτα ὃ ἐν 'Ρώμῃ ἐπιτετραμμένος τὰς ἄγγειακάς ὑποθέσεις 'Οδος 'Ρουσσέλ, ἀνεψιός του διωμάυη περικλεοῦς διπλωμάτου, ἔλαβε σπουδαῖαν συνέτευξιν μετά τοῦ ἔκ-

πολιτῶν ἔγενον γύρω του. — Κύριος δῆμαρχος και κύριος, εἶταν ὁ ἐπίσκοπος, βέλτιστον τι σάξ σκανδαλίζεις σάξ φαίνεται μᾶλαζονεια. Ήτι εἰς ταυτότητας ἴστελες ἀνέβη ἐπὶ λόγου ὃν εἶπον ἐπὶ τούτοις εἶχεν ἀνέβη ὁ Ἰησος Χριστός. Εἴπαντας διὸ τὸ ἔκαμψε ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἦγε ἐκ νεοδοξοῦ.

Κατὰ τὰς περιόδους του ἡτοι καρκαφάτων και πρᾶσα, και μαλλών συνθέλεντον ἡ έδιπλασία. Αὖτις ἐπέγια μακρῷ τὸν κυνήγιον τούτους τοὺς θηραρμόσαν. Εἴ τοις κατόκινοι τοι ἓντος τοῦ οὐρανοῦ τὸ παράδειγμα τῶν τούτων μλλον, τοι γειτονοῦ. Εἰς τὰ μέρη τῶν ὅποιων οἱ κάτοικοι δὲν ήσαν οικτίμημοι πρὸς τοὺς πεντεστέρους, Μλλεγε— Κυριάκετος τοῦ Βρετανού. «Εμβαλεῖς τοὺς πλέον τονογνωμένους, τὰς χήρας τὰς ὄρφανάς να θερίσουν τὰ σπατά της τρίμητρας προτρέπειαν τῶν μλλον. Εργαστηκαν, διερεύσαν τὰς οἰκίας ναυαρινα, ζενταν καὶ η πέσουν καὶ τοὺς πλακώνειν. Αὐτό τοι και ὁ Θεός νικάσεις πάν τόπουν τον.

καὶ τοὺς πλευράσκους. Μια τοῦτο καὶ οἱ θεοὶ παρήγεντον τὸν τοπὸν των Ολύμπων πρὸς ἑνίαν, ἐκπόνησαν χρύσον, δὲν θέμασαν φόνος εἰς αὐτούς.
Εἰς τὰ χωρὶα τῶν οἰκιών οἱ κάτοικοι ήμανταν χειρόβλεψοντες καὶ
ἀπλούστοι. Διέγε— Κυρτάζετο τούς Εἴμαθοςαντα. «Αν κάνεται πατήρ
μα οἰκογένειαν ἔχει τὴν ὥραν τῆς αυγοκρότεος τοὺς ιτιούς του εἰς τὸ στρά-
τευμα, καὶ τὴν πόλη τοῦ ουρανοτρέπας τὴν πόλιν, καὶ αὐτὸς ἔγινε ἀρ-
ρώπατος καὶ ἄρποτέατο, δὲ λεγεῖ τὸν συντριπτεῖ τίς τὸν ουρανὸν κατά-
την μαδουλών καὶ τὴν ωρισμόν, μετὰ τὴν λεπτομέριαν, θάλι οἱ κάτοικοι
τοῦ χωριοῦ, ἀνδρες, γυναῖκες καὶ παιδεῖ, παγιδαίσεις εἰς τὸ χωράφι τοῦ
πατρικοῦ ἔσπειν να τὸ θερίουν, καὶ μεταπέρων ἔως τὸ οὔτερον κουκι-
λάντανον.

καὶ τὸν ὑπέρτερον σοῦντα τὸν ἀγώνα εἰς τὴν ἀπόκρισίν του.

Εἰς τὸν δὲ ἔνδειμον διασκευασμὸν καὶ θηραπείαν εἴναι χρημάτων
ἢ λαρυγνώματος αὐγεῖντος, πλεύτε. Κοττάρεται τρισὶ δρεπανίσ τοι
Δελφίνωντος, τόπῳ πεντήκοντα χρόνους μέν φασί. Εν τούτοις, διπάνει
παρὰ εἰς τὸν πεντήκοντα χρόνους μέν φασί. Εν τούτοις, διπάνει
απόδοσις πατήρ, τὰ ἀρσενικά του πατεῖ πεντήκοντα ώραν μά-
λιστα τὴν πάγκην, καὶ παρεπόμενος οὗ πράξη μερίσει εἰς τὴν Ἑλλάδα,

Είτε τα μέρη των δύο ποιητών οι άνθρωποι ήσαν φιλόδικοι, και σπου οι αγρότες καταδέχονταν εἰς χαράσσομεν, Έλεγε. — Κυρτάζετε εἰς την κοιλάδα του Κυράσου τούς καλούς εκείνους χωρικούς. Είναι τρεις γιαλιδέψφυχοι. Θα φέρεις δη συγκατεύει μίαν μαραν δημοφιλατάν. Μήτρες καρπούς σε μίαν είναι μεγάλης. Όλη η δύναμη της Αΐδης

πιώτου βασιλείας τῆς Νεαπόλεως. 'Η συνέντευξις αὕτη δήνετο καὶ ἀλίσσον τὸν Φραγκίσκον ^β, ἐκφράσαντος τὴν ἑπιθυμίαν νὰ συμβουλεύῃ τὸν ἄρχοντα ἀντιπρόσωπον περὶ τῆς ἀληθῶς καταστάσεως τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως. Δὲν δύναται βεβαίως νὰ είναι ἀρρεῖψις γνωστὸν τῇ ἔλεγχῳ ἡ τῇ μυστικῇ ἑκάτη συνδιάλεξη· λέγεται όμως διτὶ τοῦ Κ. Ρόυσσελ περιγράψει τὰ πράγματα μετ' ἄκρας παρθένοις καὶ εἰλικρίνες, καὶ συνθέσεων τὸν ἑπτάτοντον βασιλείαν νὰ ἀποδῆλῃ πάσσων ἀπόδεια περὶ τῆς εἰς τὴν Νεαπόλιν ἐπανόδου τοῦ. Τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Κ. Ρόυσσελ ὑπῆρχαν τόσο πειστικά, ἵστορας ἀπόλλοντας τοὺς πεπονθεῖσες τοῦ Φραγκίσκου ^β, ἃν καὶ δὲν μετέπειπαν αὐτὸν διαληκτήν. Ή πρώτην Μεγαλούποτην ὁμολόγησεν διτὶ ἑπτατρήνη κατὰ τὴν ἡδὲ τὸν δρόμον ἀναβασίας τοῦ ὑπὸ τῶν σημβύουλων τοῦ, καὶ προστήκησεν διτὶ ἀντὶ ποτὲ ἐλάμβανεν ἐκ νέου ἀνὰ κείρας τὸ σκῆπτρον τῶν προποταριῶν τοῦ, θὰ εἰσοράγει εἰς τὸ κάρπτον τοῦ πατέρος τὰς μεταδόθεις ἔσταις ἀπατεῖτο τὸ ποικύλι τῆς ἐποχῆς. Βραβεῖσθαι μετάνοια, ήτις καθιστᾷ θιερεστέφαν τὴν τύχην τῶν ἔσωστρων τραγούπων! Ηρῷην δὲ ολανθίποτε συμμετοχὴν εἰς τὰς ^γ ταῖς πειστικρίαις ἐπαγγείλιαις διεπαπτόστημεν ὑπὸ τῶν ληστρικῶν συμμεριών. Ή αὐτᾶς ἀποτελοῦσται προσβέτουσιν διτὶ ὁ Φραγκίσκος ^β ἀπεράσπιστος ἢ ἀποκειμενή τελευτῶν τινὰ ἀποτελεῖ πατέρα ταῖς μεταδόθεις Αυδονίουν, ἀποτελεῖν δύο ἐκ τῶν νεοτέρων ἀδελφῶν του εἰς Λονδίνον, Παρισίους καὶ Βιέννην, ὅπως μαζίθη ἀρρεῖψις τοις ἀπόδειας δύναται νὰ ἔχῃ εἰστή. Η δὲ ἀπόπειρα αὕτη νὰ λάρψῃ βεβαίως τὴν τύχην τῶν προγενεστέφων. Πλευραῖς συμπλέκεται συνθρομμὴ οὐδεμίωσεν.

Ο γάλλος γερουσιαστής Πίερτρης έξεδυκε κατ' αὐτάς εἰς φυλλάδιον δύο πρότινος καιρού ἡγέρευε κατά τῆς κομικῆς ἔξιστα τοῦ Πάπτα, καὶ καθ' ἀ βεβαιώσανταν οἱ Παρισίων, προφῆτη εἰς τὴν δημοσίευσιν ταῦτην λαβών προπονούμενος τὴν πλήρη συνάντησιν τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος ἐξ οὐ εἰλάττει στὸν ἄλιθον ἐπίκειται τις λαύστις τοῦ ψωμάκα της Νήπτυρας. Μάλιστα, ὡς γράφουν ἐκ Παρισίων εἰς τὴν Καρτερίαν τῶν Μεδιόλανων, εὐδὺς μετὰ τὴν ἐπισκοπήν, σύνοδον ἦτις μελλει νὰ συγχρηματίζει ἢ Ρώμην προσεκύνει, θά γίνη ἐναρξίς ὄριστικῶν διαπραγματεύσεων πετανῶν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς ωμακτίκης Αὐλῆς.

Η φρήμη αυτή χρησιούται τάχιστα ποτούς Ιταλούς, πεποιθόντας στις καθί & εξέφραστο ποτό δύο κορών Καζαρών ο έκανε ότι αντοκόπων Νατολένων δώστη είς το βιωματικόν ζήτημα τηρή νέωνμουν λόγων ή περιμένει ή Ρώμην και έγινε η Ιταλία, θα πράξῃ υπέρ ποτού ιταλικού λαού πολὺ πιο, ή άντι τούς μεταλλαγές διατηλεών & λοτελών στον Αύστριακων. Θα τόν την αποθανατίσῃ ή δεί η ιστορία και θα προστήσῃ την εύγνωμοσύνην της Ιταλίας ανεξάλεπτον.

Παρά τὸ ἀνωτέρῳ φυλλάδιον τοῦ γερουσιαστοῦ Πιέρη ἔδεικνε δύσοντα καὶ ἐτρόπον, μὲν ἔχον μὲν τὴν κατήν τοπλικῶν βαρύτατα, ἀλλ᾽ ἐπίστης αἰσθα σιωνόγενες νον διὰ τοὺς Ἰταλούς. Συγγραφεῖς τοῦ δεύτερου τοῦ πυρλαβίας, ἐπιγραφεμονίου, Τὸ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας, εἶναι τὸ περιώνυμον διὰ τὰ ἐν τῇ Μικρᾷ Αἰγαίᾳ περιγράφεις του βάσος Τταστόφ, βότις διατρίψεων ἐν Ιταλίᾳ ὅπτε μηνες, γῆθες νον καταστήσῃ τὸ δημόσιον κονωπεῖον τῶν ίδων τοῦ ἐπιτυσσεων καὶ σπουδῶν, συγκεφαλαιομένου, κατὰ τὴν Καρπετάνην, εἰς τὰ ἔργα

α'). "Οτι η ένοτης της Ιταλίας δύναται εξαρετα
νά πραγματοποιηθῇ, ἐπειδὴ αἱ ἀπαντώμεναι εἰς τοῦτο
δυσκολίαι εἶναι ἐκ τῶν εξαρτωμένων φύσης καιροῦ. το-

παντανέμει τὸν φόρον, λέγει κατὰ συνέλεψιν τι πρέπει νέ πληρότητά δικαιεῖσι του, κρίνει τὰς διαφοράς των διαρρήσων, μορφεῖσι τὰς κληρονομιαὶ γεγονότων αποταμοθήσι, ἐπιλεῖσι ἀποράσις ἀνέβονται, καὶ τὸν ὑπακούοντον, διάτι τῶν ἀνθρώπων διάκονος μεταξὺ ἀνθρώπων μεταλλοῦνται πλεονάσι.

Εἰς δύο ταῦτα χρόνον δὲν ὑπέργει θεόπλακτον, πάλιν ἔφερεν ὡς παραπέμποντες ταῦτα κατοχούς τοῦ Κυρίου· — Ξερότερον εἶναι ποὺς κάνονται; Εἴπειν. Επειδὴ θα μαρκού χωρίσι απὸ διαδοχῆς ή δεκαπέτη εστίν οὗ διημορφεῖ πάντοτε νέ πρέπη ήνα παιδιαργήν, ἔχουν διασκαλίους τούς οποιους παραπέμπει δηλ γη καλύπτει, ποὺς δέκαντα, μάλιστα περιτρέψουν τὰ ψεύρα, μένοντες ποὺ μὲν δεκάνη μέρας, ποὺ δέ δέκα, καὶ διάλακτονται. Αὐτὸν οφερότας ή νηρόταν η γῆνα κατέχεις ἀγράμματος! Κάμετε καὶ οὐδὲν οὐδέ τοῦ Κυριακοῦτος αἴτο μήν, η ἀμελετοῦσα.

Ἐλεγεῖ δὲ ταῦτα μὲ ταρπητού συβραχτού, καὶ ἐν ἐλλαζίῃ παραγγεμάτων ἐνεόντων παραβολάς, διώνων τὴν σκοτῶν ἀπὸ οὐδέτερα, μὲ δλλάσιας καὶ πολλὰς εἰδούσας, ταῦτα τὴν ἔγνωστα τοῦ Ἰησοῦ Χρι-

Καὶ τὰ ἔργα κατὰ τοὺς λόγους.
Δ'.
"Η συνανταστροφή του ήταν φαιδρή και ειπωτηγόρος. Συνομιλῶν μὲν δύο βρέφεσσι αἵτινες θητεῖν τὴν Κύνη των πλείστων του, ταῖς Διεγέ
ρηστάκαις μὲν ὑπερβαντίσατο τὰς δυνάμεις των. "Οταν ἐγέλα, ἀνέμικες δ-
η τέλος μαθητής.

¹ Ή χωρὶς Δάσκαλον προστέθεται νὰ τὸν ἀποκαλῇ τὸ Μέγαθός εἰς οὐ (1). Μίαν τὸν ἡμέραν ἡγέρθη δὲ Μυριάδας ἀπὸ τῆς καθεδρᾶς του ἐπερρύθη εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἵνα κτύπηται βιβλίον το. Τὸ βιβλόν ἦ- το τελευτῶν ὑψηλό, καὶ ἐπειδὴ ὃ γέρανος ήτο μαρκὺς ἡ δάσκαλος, δὲν ἦρεν. — Κυρία Δάσκαλη, εἶπε τὸν θηρεύταντον φέρε με μίαν αὐτούς; Τὸ Μέγαθός μου δὲν φάσει ἔως εἰς ἐκείνην ἐκεὶ τὴν Λέσβον.

(1) Τοιούτον τίτλον διδόουσιν οἱ Γάλλοι πρὸς τοὺς ἐπισκόπους, ὡς

πικαί καὶ ὅχι γενικαί, ἐγκείμεναι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Νεάπολιν.

β'.) "Οτι διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐνότης ἀπαι-
τεῖται τὸ διατήρησις τῆς εἰρήνης ἐπὶ τινα ἔτη.

γ.) "Οτι, πρός τὸ παρὸν, δὲν είναι ἀνάγκη ἀντέθετος πρός παγίωσιν του Βασιλείου τῆς Ἰταλίας τις αὐτὸν προσάρτησις τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Βενετίας.

δ'). "Οτι η παράτασις της γαλλικής κατοχής αποβαίνει εἰς καλὸν τῆς Ἰταλίας, διότι δύναται νὰ συνεπάγῃ όχι μόνον τὴν πτώσιν τῆς κοσμικῆς ἔξουσίας τοῦ Πάπα, ἀλλὰ καὶ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς.

‘Η Καρτερία ἀπέχει τοῦ νέου συμμετοχῆς ἀνεξανέτως ἡδα ταῦτα στην παρεμβάσαται, θεωρούσα δικαῖον τὴν ενεκκήνη κρίσιν του βάσοντα συγγραφέων, ὡς εἰδενεστάτην τρόπον τὸ νέον Βασιλεῖον, ἐπειδεὶς ων προκόψῃ ἐξ αὐτῆς παραπότερον τα τεκμηρίων τῶν συμπαθειῶν δῆ σολας φαίνεται τρέφουσα τὴν ‘Ρωσίαν πόρον Ἰταλίουν.

Καὶ τρίτον δέ τι φυλακίσιον ἀναγγέλλεται ὑπὸ μάς
Βιενάνων ἐφηρεύδων, ἐπιταρρόμενον, "Τὸ φιλέλευθερον
κόρμα καὶ τὸ μελόν της Πρωσσίας", καὶ ἐκδοθῆ-
τομένου δυνούτων ἐπειδὴ Βερολίνῳ, ὑπὸ τυνοῦ τῶν ἐν τοῖς
φράμασι. Ἐν αὐτῷ ἔκτιθενται αἱ γενέται ἀπότετραι
φρωτον ὑπὸ τῆς Ρωσίας, ἔπειτα δὲ ὑπὸ τῆς Γαλλίας
κατὰ τὸ μακαβελεῖον τοῦ Βερολίνου, οὐαὶ συγκατετεθ-
τὶ ἀμοιβῇ ἐπεκτάσεως τῶν ὄρων τῆς Πρωσσίας, εἰ-
τήσῃ πολιτικὴν τὴν θοταλαὶ μηνοδειπναὶ δύο δυνάμεις [ε-]
πιδιώκουσιν ἐν τῇ Ἀνατολῇ. "Οταν ἀναγνώσσομεν τὸ πόνη-
τον, δὲν θὰ λειψόμενοι νόδουσιν εἰς τὸ περὶ τὴν
αὐτῆς δημόσιον ἔκτενεστέραν περὶ αὐτοῦ πληροφορίαν.

Καθ' ἀ μᾶς γράφουσιν ἀπ' εὐθείας ἐκ Δονδίνου, ἄν

από το δάνειο το οποίο ή "Ρωσία" διαπραγματεύεται
ήμερον ἐν Ἀγγλίᾳ ἔξι στοχοῖς περίθαλψην των ἐπὶ τῶν
πυρκαϊκῶν χρεωγράφων, ταῦτα εὐρέσκονται εἰς ὑπέρτατη
κατὰ τοὺς στ. μίαν καὶ ¹⁵ δρόσα, οἵσις μίαν καὶ ἐπτά-
γδον. Τὸ νέον οἰστονίον δάνειον δὲν ἐμπορεύεται εἰσε-
γεται διτὶ θὲ μιστοποντά εἰς δεκάποτε ἔκατον μύρια
ιων στερλινών, ἕξ δὲ τὴν ἀγγλίαθησαν μετοχῇ διε. πόν-
ε, καὶ διτὶ θὲ ἐδόκει εἰς τὸ δημόσιον πόνον τοὺς ἀντί-
κατον, μὲ τόκον 5 τοῖς ἔκατον. Τοὺς τὸν ἄγριαν ἐ-
πιφερθέοντας κατακρύσσουσι τὴν αἴτηνας ὡς γηγεντῶση, εἰς
αἰτηφόρον μάλιστα καθ' ἀνὸς οἱ κεφαλαιούχοι εἶναι ὑπορε-
ωνούσοι εἰς πολλὰ καὶ παντοειδῆ ὅλα δάνεια καὶ νέας
πικραρθησίες, καὶ ὑπενθυμίζουσι διτὶ μετά τὴν χρηματι-
στήρων ἀφούντων τὰς ἀγορὰς ἐπάρχεται πάντοτε, καθὼς ἡ
τετραὶ ἀπέβεβην, ἢ ὥρα τῆς στενοχωρίας. "Ἄλλα διοι-
κουσιαν ἐφημερίδες γράφουσιν ὑπὲρ τοῦ δανείου, ὑπενθυ-
μίζουσι εἰς τὸ ¹⁶ Κρατικόν τοῦ οἰστονίου τὴν "Ρωσίαν".
ἄγητι, διτὲ εὑρέθη εἰς μεγάλην χρηματικὴν στενοχωρίαν.
ηλαδὴ κατὰ τὸν Κρατικὸν πόλεμον. Τότε τρόπιν οὐδε-
ς κόπος ἐρέθιται ἡ "Ρωσία" διὰ νὰ ἀποτάσῃ ἀκριδῶς
οὓς δρεπαλέουσί τούς εἰς τοὺς "Αγγλους" δοτὶ ἀλγο-
ν τῶν χρεωγράφων τῆς. Αἱ ἐφημερίδες αἴτινες ὑποστη-
ζουσι τὸ διωσακὸν τοῦτο δανείον προσδοκῶσι καλλιστο-
ποτελέματα εἴς οὐδὲν διὰ τὸ ἀντίστοι.

Ο Χρόνος είναι ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ὃν πατέρηζουσάν τὸ βιώσικὸν δάνειον, περὶ οὗ ἀνω-
έρω ἀναφέρομεν. Ἰδού τι λέγει περὶ αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῆς ἑπόμενας τῆς θερευτικῆς ἀγγλικᾶς Τοπεζ-

Επί την εισοδούς της νεούς της αγγλικής Γραφείου απά την παραβούσαν έρδοιμα δέξαγεται στι, αν δέν ύπερεν ή προσδοκία του βωσικού δανείου, δ τόκος της προσδοκίας θά ύπερβιβάζετο εἰς τα 2 τοις ἑκατόν, τόκος διπούν δέν ειδομεν μέπο δεκαετίας τώρ. Ενδιαφέρεται για κακόν διτικούτανον ή εἰς τόπους διάταξες τωι τόπων.

Property of the Library Committee, City of Houston,

είναι άλλη Ελεύη, τών τριών της μέλων δίποτε είχε πολλούς πλαστούς υπηρεσίες έπαγκρατών, τών ίντονων ήσαν οι μίτοι της φυλακής λαρνάκων. Ο μεγάλων πόρων απόντων θυμέλεια να αλληροποιήσῃ έτσι μετά θεάσα τοι πατρών του κατέβηκε στην πόλη της Αθηναίας, προσπάθεια για την αποδείξη της ιδιότητάς της, η οποία θα την αποτελούσε η μετατροπή της σε έναν θεό του πολέμου δουκανός είτε σε πρεμέροβος είχελε να αποδειχθεί ή θέτεις το πάπατο του διάποτε ήτο πατέρικο. Ο έπαντος πάπας της θέλει και αυγούστινη μητρόπικη τάση καυχήσαται πιστών· άλλη μίαν ήλετρων έραψεν πάτε το σύγνωμη σύνων, ένων η κόμπωση επανέληψε μέριμνας θεά των τάξεων τά διαδοχών, καὶ τάς ἀπίτελαν· τον διακοπέας λοιπον ἀντιμόνος, καὶ· Ἀλλά διεπέστερος, τον ἄρχοντα, απολλονίεσσο; Σε Αλλούλοντας, θεάσθενον πατέραντας πατέραντας

παραπομπήν, πανοπλίαν, πανοπλιστικήν, απόκοσμην, παραδόσεων λέγουν, μάταιονταν εἰς τὸν θνῶν! Αὐθούσιον, νομίμων· «Ανάδει γηλάπτει τα παραπομπά, τα πανοπλία, τα πανοπλιστικά, τα παραδόσεις εἰς έπειτα, την δυτική ουδεὶς μεταβάλλεται πάποτε.»

Μίαν άλλην ήμερη, λαζανών γραμμάτων μάντηλητούς τῆς τετραήμετρού τους τόπον έκεινον, και μάνευσάς τους τηλίκους πάντα καὶ πάντα συγχέοντα, πληρώνεις μίαν άλην μακράν σελίδα, — μέταξε, κύταξε, επί, πάσσα έπειρος δ' Ξάρον εἰς τὴν βάσιν του. Ήδη τενάγην τὸν ἀνδρόπονον, νά κάμψων χρήσιν καὶ αυτὸν τὸν τύρον, πρό-

επαρτείσαντής ματαιώσεις ουνής των!
Εντούτην ήσυχόν των τρόπου τού λαλεῖν, σκωπιτικόν, ἀλλὰ
τουδιάν τατά βάθος. Μίαν τεσσαρακοστήν ἤλθεν εἰς Δ... νέος
ς ιεροκήρυξ, δυσὶ ἐβάλε λόγον εἰς τὴν μητρόπολιν ἀρκετά εὐγλωττον

την έλευσιν. Παρήγετο τόπος πλωτούς ότι ήταν μεταδοτοί εἰς τούς
θεούς πώς ἀποφύγην της κακότητας, ήτις ἐξάρχεται δύο θύματα φο-
ρέων, και προς Δικαστούς του παραβέβαιον, ότι παρέστησε ποιεύ-
νη τερπνότατον. Μεταῦ τούς ἐκλαϊκάρισμάν έπικε και πλούσιος τις πο-
ρείας, διπλὸν ἀκέραιόπεδο πέρα τὰ δύο ἑκατόμβαινα ἐπὶ τῆς κατα-
κοίλης εἴδων τινὰς θυραπούς, εἶχε πάντα να ἐργάζεται, καὶ μέρον ἐ-
κεῖ τὰ χρήματα του μὲν τίνα πλεονέξιον. Ονομάστε Γερόβανός-
τος ὡντος την έδωσεν ἐλευσινήν εἰς θυτούγια ἀλλ' οὐδὲ ηγέρας
κούσε την διηθύην, παρεπήρην την θύμην καθεδράνην κυριακήν
θρηλόντας εἰς τὰ πάρα πάρα την θύμην τῆς μητρόπολεως Ιστανέαν γραφά-
ται πεπάντα. Τον ἀρδόνταν τούτον ἐπέτρεψεν ως διανομήντονας έξι τοιμαὶ πι-
κάνια. Ήδη αύτῷ ἐπίσκοπος μίαν ήμέραν δίδοντας τὴν συνήθη ἐλευ-
σιν του, — Ίδοι, εἶπεν εἰς τὴν ἀδελφήν του, μειῶν δέκας Γερό-

